

KOKKOLA

Sanomia Keski-Pohjanmaalta.

N:o 69. – 2.9.1899

Kanadaanko suomalaiset

“Siirtolainen” n:o 33 kirjoittaa tunnetun nimimerkki Rpp. Seuraavaa:

Kuten viime numerossa jo kerroimme on Suomesta lähtenyt komissiooni etsimään Canadassa sopivaa maa-alaa uutta suomalaista siirtolaa, uutta Suomea warten. Toiskieliset lehdet tietävät kertoa että tuo komissiooni on saapunut Canadaan ja on käynnyt kateselemassa maata ja seutuja New-Foundlandissa mielistyen tuohon maahan suuresti sen tähden, että se on yhtä kylmä kuin Suomi.

Onko siis komissionin tarkoituksena katsoa wain sitä, että löydetään maa, joka kylmyydessä wetää wertoja Suomelle? Eikö sitä pidetä ollenkaan silmällä missä määrin maa on hedelmällistä, missä määrin se palkitsee raatajansa, jaksaa elättää asujamensa?

Jos kylmyyttä wain pidetään silmämääränä, niin toiwottawasti owat New-Foundlandista löytäneet oikean paikan, sillä mitä me olemme tuota maata tulleet tuntemaan, on se wilun ja hirmuisien myrskyjen pesäpaikka, joten siellä wain kysytään suomalaisenkin tunnettua sitkeyttä, jos mieli pahastetakaan tulla toimeen.

Muuten me emme ymmärrä emmekä jaksaa käsittää mikä sitoo suomalaiset kylmimpiin ja karuimpiin paikkoihin. Eikö heillä ole yhtä suuri oikeus kuin muillakin ihmisillä etsiä hedelmällisiä ja lauhkeampia asutopaikkoja, misä ei wilu ole jokawuotinen wieras, halla kaswin kaatajana? Totta kai on. Ja kun sellaisia paikkoja on Yhdeyswaltain puolelta kyllin löydettävissä, emme näe mitään järkewää syytä ohjata vähäwaraisia kansalaisiamme taistelemaan kylmän ja puutteen kanssa oudoissa oloissa, missä ei kukaan auttaa waa kättä ojenna, jos elämän onni huonommalle puolen pyörähtäisi.

Se, mitä me olemme kuulleet, on Canadan hallitus, samoin kuin Englantikin, hyvä tekemään mahtawia lupauksia, mutta kun tulee kysymys niiden täyttämisestä, ei niitä muistetakaan. Maanwiljelijöiksi asettuneet siirtolaiset saawat olla omassa warassaan, elleiwät tule toimeen, niin kuolkoot pois. Eräs kansalaisemme, joka on paljo liikkunut Canadassa ja tuntee ne olot hywin, kertoi että ei

Kanadaanko suomalaiset

“Siirtolaisen” n:o 33 kirjoittaa tunnetun nimimerkki Rpp. seuraavaa:

Kuten viime numerossa jo kerroimme on Suomesta lähtenyt komissiooni etsimään Canadasta sopivaa maa-alaa uutta suomalaista siirtolaa, uutta Suomea warten. Toiskieliset lehdet tietävät kertoa että tuo komissiooni on saapunut Canadaan ja on käynnyt kateselemassa maata ja seutuja New Foundlandissa mielistyen tuohon maahan suuresti sen tähden, että se on yhtä kylmä kuin Suomi.

Onko siis komissionin tarkoituksena katsoa wain sitä, että löydetään maa, joka kylmyydessä wetää wertoja Suomelle? Eikö sitä pidetä ollenkaan silmällä missä määrin maa on hedelmällistä, missä määrin se palkitsee raatajansa, jaksaa elättää asujamensa?

Jos kylmyyttä wain pidetään silmämääränä, niin toiwottawasti owat New Foundlandissa löytäneet oikean paikan, sillä mitä me olemme tuota maata tulleet tuntemaan, on se wilun ja hirmuisien myrskyjen pesäpaikka, joten siellä wain kysytään suomalaisenkin tunnettua sitkeyttä, jos mieli pahastetakaan tulla toimeen.

missään ole maanwiljelijä Amerikan mantereella niin turwaton kuin Canadassa. Siellä ei hallitus wälitä mitään heidän menestymisestään. Silmämääränä on wain se miten saataisiin kansaa hywin paljo kiinnittämään olemisensa maahan kiinni. Miten he sitten toimeen tulewat, se on toinen asia, joka ei hallitusta liikuta.

Jos Suomesta lähtenyt komissiooni olisi asiaa monipuolisemmin harkinnut ja tiedustellut oloja ja

suhteita asian tuntewilta tässä maassa, niiltä, jotka owat täällä maata wiljelleet ja tarkastelleet oloja useammassa eri paikoissa läpi koko laajan maan, niin tuskinpa olisi se saanut ainoatakaan puoltawaa sanaa Canadaan asettumisesta. Suomalaiset täällä, jotka owat kokemuksen hywässä koulussa oppinsa saaneet, niin hywin maan wiljelykseen kuin yleensäkin työasioihin nähden, owat tulleet huomaamaan että parempi on pyrkiä hywän perään kuin huonon. Maata wiljelemään asettuwat katsowat sitä, missä maa jaksaa elättää raatajansa, missä ei ankarat luonnon woimat ole alituisen vastaan sotimassa ja elämää katkeruuttamassa.

Minnesota on tähän asti ollut se waltio, mihin suomalaisia on enin asettunut maata wiljelemään. Ja siihen on luonnolliset syynsä. Maa on jotenkin hedelmällistä ja sitten on se lähellä suuria työpaikkoja, missä maanwiljelijöiksi asettuneet owat ensin työtä tehneet ja koonneet waroja oman maapalan hankkimista warten. Monella onkin hywät farmit Minnesotan suomalaisilla maanwiljelysseuduilla ja tulewat erittäin hywin toimeen, joten heillä ei ole mitään murehtimista siitä, owat ryhtyneet maata wiljelemään. Mutta parhaat palat on Minnesotassakin jo otettu ja wiljelykselle raiwattu, joten karummat osat owat jällellä, joista on paras osa metsää hakattu, joten sekään ei ole maan arwoa lisäämässä. Senpä tähden onkin huomio yhä enemmän kääntynyt äärimmäiseen länteen Oregoniin ja Washingtoniin, missä vielä äärettömät alat hedelmällistä maat on kokonaan koske-

mattomana, odottaen raatajan woimakasta kättä.

Siellä luontokin suosii asujamiaan, ei ole liian kuuma kesällä, ei liian kylmä talwella, ja maa tuottaa kaksi ja kolmekin satoa wuodessa. Ja muutenkin on äärimmäinen länsi tulewaisuuden maa, sillä yhä enemmän alkaa yleinen huomio kääntyä sinne kauppasuhteiden, teollisuuden ja kaiwostyön merkitykseen nähden. Eikö olisi siis Suomesta lähteneen komissioonin sopinut enemmän kääntää huomiota tuonne lännen laajoille hedelmällisille aloille kuin Canadian kylmään kolkkaan. Eihän suomalainenkaan mahda olla tuomittu ijan-kaikkisesti kylmän ja nälän kanssa taistelemaan.

Tohtori Beckman Astoriasta on kiitettävällä innolla koettanut waikuttaa siihen, että suomalaiset, jotka maanwiljelijöiksi aikowat asettua, siirtyisiwät joko Oregoniin tai eteläiseen Washingtoniin, missä maanwiljelijä monta wertaa helpommin tulee toimeen kuin esimerkiksi Minnesotankin maanwiljelysseuduilla. Ja kannatusta on hän hommalleen saanutkin sekä yleisöltä että sanomalehdiltä, waikka ratkaisewaa päätöstä ei vielä ole tehty.

Siksipä sopii Suomen komissioonin, ennen kuin tekee mitään warmaa päätöstä Canadaan asettumisen suhteen, käydä katsomassa Oregonin ja Washingtonin maanwiljelysseutujakin ja harkita asiaa aijotun suomalaisen suursiirtolan todelliseksi menestykseksi. Canada ei ole aijotulle suomalaisasutukselle sopiwa paikka, se on ainakin meidän wakuutuksemme.

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>

Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin
sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT Suomeksi | På svenska | In English

Etusivu **Sanomalehdet** Pienpainatteet Aikakauslehdet Muut tietokannat ja verkkoaineistot

Pikahaku Hae

HISTORIALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO

Pääsivu **Selailu** Haku Tarkennettu haku Artikkelihakemisto Palaute

Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!

för Helsingfors och L